

Szerkesztőség és kiadónál:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
1. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délután
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr,
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 Kr. (1—10 sor
helyre 40 Kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 Kr.
Nyílt-tér sora 10 Kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

20. szám.

Brassó, Csütörtök, február 18-án.

II. évfolyam 1886.

Földmivelés, ipar, kereskedelem.

A gazdasági válság Európában még mindig tart. Nincs állam a kontinensen, mely ennek behatása alatt ne állana. Egyik ép úgy érzi, mint a másik, kisebb-nagyobb mértékben mindegyik.

A különbség csak az, hogy Anglia, Franciaország s még Németország is elbirja a reánehhezű terheket, míg Magyarország kevésbé. Azok iparállamok, mi agrár-állam vagyunk; azokon segít az iparcikkek kivitele, minket éppen azok behozatala nyomorít meg. A gabonának nincs ára, s az alacsony ár mellett sincs vevője. Német- s Franciaország védvamos politikát folytat s lehetetlenné teszi a magyar gabona kivitelét azon piacra, melyen ez egykoron keresett cikkk volt.

Románia vámentesen hozza be gabonáját s ez által lenyomja tetemesen az árakat. Brassó városa ugyan nem szenved e mellett, sőt malmai még nyernek is, de szenved általa az egész ország és különösen Háromszék, Fogaras, Küküllő, Beszterce-Naszód, Szolnok-Doboka és a többi erdélyrészi megye, — sőt maga az anyaország is.

Ez a körülmény vezette az országos gazdasági egyesületet a román vámcsökkentés megújításának ellenzésére.

Ha jól meggondoljuk, van ebben valami. Mert ha a gabonának jó az ára, gyarapodik a gazdaközönség; ha gyarapodik a gazda jólétben, könnyebben élhet meg az iparos, mert előállnak a nagyobb szükségletek; ha munkája van az iparos elemnek, akkor virágzik a kereskedelem. Ha e három együttvéve jól áll, akkor jó dolga van a kincstárnak is, az adózó polgárság könnyen teljesíti kötelességeit. És ha az adók rendesen folynak be, hovatovább mielőbb rendezve lesz az állam háztartása is teljesen.

E háromnak minden körülmény között együtt kell járni. Mindent meg kell tenni tehát a gazdaközönség felsegítésére.

De vajjon csakugyan lesz-e hatása annak, ha megvámoljuk a romániai gabonát? Igen is és nem is. Igenis lesz, mert a gabona idehaza emelkedni fog árban. Nem lesz, mert ha mi elzárjuk is határunkat a romániai gabona előtt, van annak más módja a külföldi piacokon az árakat leszorítani. A drágább vasuti szállítás helyett az olcsóbb viziszállítás-

hoz fog nyulni; ott van rendelkezésére a nagy Duna. — Vajjon mit nyertünk az által? Sokat nem. Tehát nagy megfontolást igényel a kormány ezen lépése, melynek ideje nemsokára itt lesz. Az egész ország figyelme erre irányul.

Azt hisszük, a szerződés Romániával meg fog újittatni. Az erdélyi iparnak szüksége is van erre.

Valami változást mégis elő fog idézni; de a ki azt hiszi, hogy egy új vámcsökkentés tetemesen fogja emelni a mi iparunkat, az nagyon csalatkozik. Nehéz egy elveszett várat visszahódítani, különösen ha oly ellenséggel állunk szemben mint Németország. Bismarck esze itt is tuljárt a mi esztünkön. Erélyes rendszabályokat léptetett életbe velünk szemben, csak hogy mi ugyanezt tegyük Romániával; megtettük, s ime két szék közül a pad alá estünk.

Kivitelünk nincs Németországba, de van Németországnak Romániába — a mi rovásunkra. Ehhez járul még azon határtalan ellenszenv, mely odaát Romániában uralkodik ellentünk. A mi saját románjaink csinálják ezt persze. — A két állam között ugyan jó baráti viszony áll fenn, mert mi megtűnjük nagyhatalom létünkre a kis államocskák visszaéléseit. Ugy vagyunk vele, mint az oroszlan az egérrel. Csak hogy ez megunva az egér arcátlankodásait, egy csapással véget vetett neki; mi ellenben tűrünk, sőt látszólag keressük az ő barátságukat. Emlékezzünk csak vissza a múlt évi sertésjárványra. Romániának nem tetszett ez, elhiszszük neki; s mert ennek nem tetszett, úgy a mi külügyi hivatalunknak sem tetszett. Románia miatt keveredett a külügyér s a magyar közgazdasági miniszter oly ellentétbe, melynek békés kiegyenlítésére a korona tekintélyére volt szükség.

Pedig a látszólagos legnagyobb barátság a két kabinet között sem lesz képes soha azt a borzasztó ellenszenvet javunkra ellensúlyozni, melylyel Romániában minden iránt viseltetnek, a mi magyar. Ebben találjuk mi egyrészt okát annak, hogy nehéz, de talán lehetetlen lesz visszahódítani a romániai piacot.

Másrészt pedig abban, hogy nem ügyelünk eléggé termékeinkre odaát. Vajjon gondoltunk-e már arra, hogy megvédjük a magyar iparcikkeket az utánzásoktól? Épen multkor emelt nálunk panaszt egy brassói posztógyá-

ros, hogy Romániában a brünni gyárosok hamisított brassói posztógyáruknak, sőt még Brassó város czimerét is meghamisítják. Nemrég fordult elő egy brassói szabónál, hogy egy brünni utazó brassói posztót kínált neki Brünnből.

Annak a jele ez, hogy némely iparcikkeink közkedveltségnek örvendenek. De annak a jele is, hogy mi gyöngék, tudatlanok vagyunk arra, hogy a helyzetet magunk javára kizsákmányoljuk. Odaengedjük a konczot másnak a magunk kárára. Így aztán ne csodáljuk, ha iparos elemünk tönkre megy, ha egykor virágzott iparos-városok ma már alig számítanak.

A baj az, hogy mindent feltűről várunk. Isten segedelméből akarunk megélni. Pedig gyenge segedelem lesz az, ha magunk is nem dolgozunk. A sült galamb nem repül senkinek a szájába.

Ha már leszorultunk a kivitelről, legalább igyekeznünk kellene befelé, azaz nyugat felé terelni figyelmünket. Már három-négy éve tartanak így ezek az állapotok, de vajjon azért történt-e valami már a helyzet javítására? ... Semmi. Mindenki mástól várja, hogy tegyen, önmaga senki sem tesz.

Nemzetiségi szétvonásra, kölcsönös egyenetlenkedésre van s jut elég időnk. De arra, hogy a fennálló bajok orvoslásához komolyan hozzáfogjunk, arra nem jut.

Mivé fog ez így fejlődni, a jó isten a megmondhatója.

A szászok s románok visszavonulnak attól, mit a magyarok kezdeményeznek. A magyarok — okulva a tapasztaltakon — félve közelednek ahhoz, a hol szászok avagy románok vannak. Bármilyen történet is, az nemzetiségi szempontból lesz megítélve. Alig-alig van néhány ember, a ki föltűlhelyezkedett ezen. Pedig a mezőgazdaság, az ipar, a kereskedelem internacionális s kozmopolitikus. A mezőgazdaság az marad, akár magyar, szász vagy román kézben legyen is. Az ipar és kereskedelem ép úgy. Egy országban három nemzetiség szerint külön üzni földmivelést, ipart s kereskedelmet csak nem lehet. A ki ezt akarja, az nem akar a közgazdasági helyzeten javítani, az csak zavarosban akar halászni. — De ilyenek kedvéért ne nyomorítsuk meg közügyeinket. Ne csináljunk közös bajokból — nemzetiségi kérdést.

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

Az új és ó naptári husvétok összeesési két évben egymásután

(Irta Radányi József)

(Folytatás.)

A Hold járása.

Az az ember, ki a Holdnak a darabant (Trabant) nevet adta, nem gondolta meg, hogy a Hold, a Földet alkotó küdfolt sphaerájának határvonalán született, és így tulajdonképp — a Föld gyermeke, mely szülő anyját gyermeki ragaszkodással kíséri évi pályáján, miközben pajzán ugrádozással nyargal körüle, s 12-szer kerül meg. Sőt nem gondolt azon zajos óvaziókra sem, melyekkel mellékbolygónk a régi népek által minden új megjelenésekor fogadtatott. Esténként a magaslatokon szoktak egybegyűlni, hogy hamarabb megláthassák. Legelső megjelenését a főpap constaltta és trombita harsogás mellett hirdette ki. Az Iphitos által megújított Olympiadok holdujság idején kezdődtek. A rómaiak szintén megtartották ezen neomeniáknak nevezett ünnepeket. Egyáltalán a keleti népeknél az újhold időszaka és időktől fogva bizonyos szertartásokkal volt egybekötve. A zsidók holdtöltekortartották az Egyiptomból való megszabadulásuk emlékének szentelt Passah nevű nagy ünnepüket. Erre vonatkozólag mondja Metzburger csillagász: Verum igitur miraculum cum morte Sal-

vatoris nostri contigit, cum itaque temporae pleni lunii quo judaei Pascha celebrabant, sol eclipsin patiebatur. (Valódi csuda történt tehát Údvezítőnk halálakor, mint-hogy holdtöltekort, mikor a zsidók a husvétot ünnepelték, a Nap elsötétedett.) Mivel pedig ezen szokás a keresztény népekre is átszállott, a Holdjárása szabályozza maig is a Husvétot és az ettől függő ünnepeket (Áldozócsütörtök, Pünkösöd, Urnapja), valamint a farsang hosszabb vagy rövidebb tartamát. Ez okból a Hold járásáról kell röviden beszélnünk.

A nevezetesebb keringési idők ezek: a) A sárkány-hónap, tartama 27·21214 nap (vagy 2,351,136 idő másodpercz). Ezen idő alatt végzi a Hold az utat egyik felszálló csomóponttól a másik felszálló csomópontig (csomó alatt az a pont értendő, melyben a holdpálya a földpályát átmetszi; ilyen kettő van: felszálló és alászálló). b) A csillagzati keringés, vagy a siderikus (periodicus) hónap; tartama 27·3217 nap (= 2,360,592 másodpercz).

Ez azon ut, melyet az állatkör valamelyik csilagától ugyanazon csillagig tesz meg, s miközben egyszer tengelye körül megfordul. c) A fényváltozási keringés, vagy synodikus hónap; tartama 29·53 nap (= 2,551,443 másodpercz); azon idő, mely egyik újholdtól vagy egyik holdtöltétől a másikig elmúlik. Jelen tárgyunknál ez a fényváltozási keringés a főtenyező, mert ez okozza az új- és ó naptár szerinti husvétoknak szombat- és vasárnap- esztétét.

Ugyanis ha a c) alatti synodikus hónapot, azaz 29·53 napot 12-vel szorozzuk, kijön 354·36 nap. Ennyiből áll a csillagzati holdév, míg a közönséges napév 365·24 napból áll, s így 10·88 nappal hosszabb. Ezen körülmény okozza azon ismert jelenséget, hogy a hold fényváltozásai minden következő évben 11 nappal korábban állnak be, mint az előző évben. Így például 1885-ben az Újhold esett január 16-kára, 1886-ban pedig esett január 5-dikére, azaz 11 nappal előbbre. Ebből ered azután azon további sajátágos jelenség, hogy 19 év lefolyása után a holdujságok, valamint a hold- és napfogyatkozások az évnek ismét ugyanazon napjaira esnek mint 19 év előtt. Erről ki-ki meggyőződhetik, ha oly két évről szóló naptárt vesz kezébe, melyek közül az egyik 19 évvel későbbi mint a másik. Nézzük meg például az 1854 és 1873-ik évi naptárakban a holdfényváltozásokat, látni fogjuk, hogy azok mindkét évben ugyanazon napokra esnek. Épen ezt tapasztaljuk az elsötétüléseknél, melyek közül mindkét évben az első holdfogyatkozás május 12-kére, a napfogyatkozás pedig május 26-kára esik.

Ezen 19 éves időközött már Chaldea papjai ismerték, és tartamát 6940 napra tették, mondhatni meglehetősen pontossággal, a mennyiben 19 év 6939·60 napból áll, s így a hiba csak 14 óra 24 perczre ment, Meton görög csillagász Kr. e. 439-ben a chaldaei időközt újabb vizsgálatai alapján 6940 napra állította.

A nemzetiségeknek lehetnek sérelmeik. Mi ugyan meg vagyunk arról győződve, hogy mint nemzetiségnek egy tömör egészben, nincsenek. De e fölött most nem vitatkozunk. Feltéve tehát, de meg nem engedve, hogy az erdélyi szászoknak és románoknak vannak sérelmeik: ott a törvényes út azok orvoslására; ott az első-, másod-, harmadfokú hatóság, ott az országgyűlés, hol a nemzetiségek képviselői is helyet foglalnak. S ha e sérelmek oly nagyok, de nagyon messze mennek: ott a Felség személye; a korona előtt egyenlően kedves az államnak minden jó polgára.

Keressenek tehát orvoslást rendes úton. Ismertem peres feleket, a kik egy kérdésben a törvényes utat követték, a mellett azonban teljesen jó egyetértésben éltek. Miért ne lehetnénk mi is úgy? Miért kell szenvedni a társadalomnak, a közügyeknek a különválásért?

A földmivelés, ipar s kereskedelem emelésére is többet lehetne tenni, ha egyetértésben élünk. Köztünk is, a szászok között is, a románok között is vannak egyesek, kik erre hivatottak volnának és képesek. Egyenként efiyikünk sem tehet semmit, összevéve legalább valamit tehetnénk.

Legyen a politikai hitvallás különböző, az itt nem akadály. A hol közös bajokról van szó, ott közös segedelemnek is kell lenni. Ne huzzunk tehát ezentúl is szét, hanem igyekezzünk érdekeinket egy kalap alá hozni s első sorban arról gondolkodni, mint segíthetnénk a földmivelőn, iparoson s kereskedőn? Ha segítséget találunk, ha csak egyszer közös eljárásra és cselekvésre jutunk, a nemzetiségi feszültség magától fog elenyészni mindnyájunk javára. Segítsünk tehát!

Erről azonban jövőre.

- J.

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőházban 10-én a honvédelmi költségvetés tárgyalása folyt. Fejérváry miniszter, Ernuszt, Thaly, Tischler beszédeire válaszolva, kijelenti, hogy a katonai büntetőtörvénykönyv ügye hosszabb megfontolást igényel. (Ernuszt ugyanis reformálását kívánta nép-fölkelési javaslat benyújtása előtt.) Magyar katonai növendékek kiképzésére mindenképpel minden lehető megtétetik.

A mi a germanizálás vádját illeti, a honvédtisztoktól csak azt kívánják, mit minden művelt embertől megkívánhatni, hogy értsenek németül. A költségvetés részletes tárgyalás alapjául elfogadtatott.

A főrendiházban az elnök meleg hangon emlékezett meg Bánffy Albert és Pongrácz Emil elhunyt tagokról. A fumei építkezési hitel-tjavaslat a jövő ülés napirendjére kitűzetett s a bizottságok megválasztottak.

Kitüntetés. Rudnai báró Nikolics Feodor Bosznia és Hercegovina országos kormányzójának polgári adlátusa és törvényes házasságából származó utódai részére a király az 1885: évi VII. törv. czikk 2. §-nak c) pontja értelmében díjmentesen a magyar bárói méltóságot és úgy neki, mint törvényes fiutódainak egyszersmind az örökös főrendiházi tagság jogát adományozta.

hónapban állapította meg, mi egyenlő 19 évvel. Az aranyszám is, mely mutatja, hogy valamely év a cyclusnak, vagyis a 19 éves holdkörnek, hányadik éve, az ő találmánya. A holdcyclus éveit Athenában nyilvánosan kifüggesztett aranyszámokkal, később pedig a naptárokban arany betűkkel jelezték; ebből származott az aranyszám elnevezés.

A mondottakból kiderül, miszerint mindazon években, melyeknek aranyszámai azonosak, a fényváltozások (újhold, holdtölte stb.) ugyanazon napokra esnek.

De jól megjegyzendő, — csak a fényváltozások, nem pedig egyszersmind a husvétok is, mert ez utóbbiakat a vasárnapi betűk szabályozzák, ezek pedig — a szökőévek miatt — ismét egy 28 éves periodushoz kötve, mely napkör név alatt ismeretes. Ahhoz tehát, hogy a husvétok, egyenlő aranyszámmal ellátott években, ugyanazon napra essenek, szükséges hogy a vasárnapi betűk is azonosak legyenek. Mindezek alább kellőképp meg lesz világítva.

(Folytatása következik.)

Apróságok.

Katona kórházban.

A bakát vizitálja az ezredorvos:

— Hol, mikor fáj? — kérdi tőle.

— Ha az ezrednél vagyok! — válaszol az egész készséggel.

Az osztrák pénzügyminiszternek a nyers petróleum vámtételére vonatkozólag fenforzó differencia tárgyában a magyar kormányhoz intézett átirata 15 én elküldetett. Miután az osztrák kormány a magyar visontjavaslatok visszautasításával újabb propozíciókat tesz, az osztrák miniszterek, eltérőleg azon korábbi határozmánytól, hogy a fenforzó differenciák levelezési úton intéztessenek el, a király ő felségének Budapesten való tartózkodása alkalmával esetleg Budapestre szándékozik utazni, és ez alkalommal a kiegyezési tárgyalásokat, ha lehetséges, ott véglegzik.

Külföld.

A keleti válság.

Bukarest. febr. 16. A Havas ügynökség jelenti: Különböző hírek megerősítik, hogy a békekötés iránti feltételeknek a csütörtöki ülésben elfogadott első czikke a békét véglegesen megkötöttnek jelenti ki. A második cikk tekintetében, mely a határkiigazításra vonatkozik. Mijatovics tegnap felszólította Madzsid pasát és Gessowot, hogy az illető javaslatokat írásbellel határozottan körvonalazva terjesszék elő, mire nevezettek kijelentették, hogy előbb meg kell nyerniök a porta helyeslését bizonyos változtatásokra nézve, melyeket ők az eredeti tervezeten tettek. Erre Madzsid pasa azonnal chiffrírozott táviratot küldött s reméli, hogy a választ még ma megkapja. Mindamellett a hivatalos ülések valószínűleg csak 3 nap múlva fognak újból megkezdetni. Bizonyos körök rossz jelnek tekintik a hallgatást, míg másrészt hirdik, hogy Mijatovics a megbízottak eme lépésében azon óhajukat látja kifejezve, hogy idővesztés és haszontalan viták nélkül mielőbb a megoldáshoz akarnak jutni. Belgrád és Bukarest közt a táviradai forgalom igen élénk.

Konstantinápoly, febr. 16. A porta Törökország külföldön levő képviselőihez köriratot intézett, melyben Oroszországnak a török-bolgár egyezmény ellen tett kifogásait czáfolja.

Res saxonica.

Ugyan reájár most a rud a magyar képviselőház tagjaira. Mocsáry az egyetlen érdemes tagja a parlamentnek. Más nincs. Tisza régen nem érdemi meg még a vizet sem. Ő szászfaló. Az régi do'og. De Apponyi s Szilágyi, ők csak most mutatták, hogy „sie haben es tief hinter den Ohren.“

A mi kedves laptársunk, a „Kr. Ztg.“ az ő dicső fennállása ötvenedik esztendejének negyvenhetedik napján és 37. számának élén neki rugaszkodik Szilágyi Dezsőnek, a miért merészkedett tiszta bort tölteni az ő poharukba. Ugy kikap ott Szilágyi — no meg el — elvéve Apponyi is, — hogy csak la!

De lássuk csak mit mond a sógor? „Szilágyi beszéde magyar polgártársainknál nagy tetszésre talált. Sőt Tisza miniszterelnök is üdvözölte ezen beszéde sikereért az ellenzéki vezért. (Lám, lám!) Manapság nagyon könnyű a magyaroknál frenetikus tapsokat aratni. Nem is kell több hozzá, csak a magyar állameszme mellett lándzsát törni s a nem magyar ajku nemzetiségek jogos követeléseire ellen hathatós phrázisokat kimondani. A mérsékelt ellenzék két vezére, Apponyi Albert gróf s Szilágyi Dezső nem szalasztották el a kitűnő alkalmat, népszerűségeket a nemzetiségek rovására emelni.“

Az állam definíciója — melyet Szilágyi oly találoán nyújtott — plane nem tetszik azoknak az urak-

nak, sőt a mi t. laptársunk ily szellemes és finom megjegyzésekkel kíséri ezt.

„Nos a jogi fakultás minden első éves hallgatója is jobb definíciót adhatott volna. Egy szűkebb fogalom definíciójának, a mint az a magyar államé, logikai szabályok szerint a bővebbet ki kell merítenie s a szűkebb fogalom megkülönböztető ismertető jeleit kiegészíteni. Általában nagyon különös definíció az, egy hírneves egyetemi tanár szájából: „abban áll hogy.“ — — —

„De Szilágyi nem csak tanulós, hanem egyszersmind hamis definíciója mégis élénk visszhangra talált.“ Persze, ez nincs rendjén. Inkább ki kellett volna fűtyölni, a miért ilyesmit csak mondani is mer. Hogy is ne!

Azután hazugsággal vádolja a jó sógor Szilágyit. A miért azt találta mondani, hogy „nincs egységes állam államnyelv nélkül.“

„Ez az állítás nem igaz.“

Mert Kanadában 1867-ben jul. 7-én a parlament egyenjogúvá tette az angol s francia nyelvet. Van azután néhány hasonlat egyes kantonokból, — a mi végül csak ismételteti vele ezt a refrainjét: „Szilágyi állítása ennél fogva nem igaz.“

Ezen hamis definíción s igaztalan állításon alapszanak Szilágyi beszédének további részei. Természetesen hamis következtetésekre kellett jönnie, melyeket nem szükséges egyenként megczáfolni, minthogy azok a lapját úgy is már halomra hánytuk.

Ne vess egyet kedves olvasóm. A „Kr. Ztg.“, ez a szellemi sorvadásban szenvedő valami, halomra döntötte azokat az érveléseket. Nem hiszem, hogy ő maga nem nevette volna el magát, mikor ezt elolvasta. Mikor ő egységes államokkal szemben egy állam egyes kantonjaira hivatkozik! Oh, szegény tatár!

Mi nem jutna az eszébe? Persze! Aztán még szemrehányást is tesz, hogy Szilágyi miért is nem sorolta fel a nemzetiségek visszaéléseit. Persze, mert talán nincsenek?! Ne vigyen Uram, a kísértetbe. Ön találná megsajnálni.

Legérdekesebb azonban az elmés(!) cikk vége: „Legalább jó, hogy most már biztosan tudjuk, mit várhatnánk mi nemzetiségek, ha egykoron a mérsékelt ellenzék kerülne az uralomra.“

Lám, lám! Tisza nem kell. Ő zsarnok. Ő felfalja a nemzetiségeket. Ellene kell dolgozni minden erővel. A szász képviselők Apponyi pártján ülnek. Zay & konsortes. Hogy fér ez össze a t. szász uraságokkal?

Ha én most „Kr. Ztg.“ volnék, azonnal bizalmatlansági szavazatot indítványoznék. Gondolkozzék e felett a sógor. Talán reá jön, hogy Zay uramék nem elég szászok, ha ily beszéd után rögtön ki nem léptek a mérsékelt ellenzék klubjából.

Jó volna most a függetlenségi párttal kokettirozni. Hátha! Mocsáry nagy ur. Man kann's nicht wissen!

Kiábrándító.

Egyletek.

Brassó, 1886. febr. 16.

A mily nagy mértékben növekedik korunkban a fényűzési vágy, az ebből származó kapzsiság s az ezekkel karöltve járó anyagi nyomor és inség; ép oly nagy sietséggel alakulnak mindenfelé azon intézetek, melyeknek hivatása, a társadalomnak vérző sebeit be-

Kölesönös csudákozás.

Faviéres marquis, a kit az egész Páris ismert mint híres kölesönkérőt és dühös játékost, egy nap megszólítja Bernardot a híres pénzembert:

— „Uram, én csodálom az ön lángszellemét! Marquis Faviéres vagyok. Nem ismerem ugyan önt, de azért kölesönözök öntől 500 Lajos aranyat.“

A bankár nagy lelkű akart lenni és így szólt: „Sir, én önt még jobban csodálom; ismerem önt és mégis kölesönözök önnek 500 Lajos aranyat!“

Légyotton.

Megyek, itt az ideje. — Csak egy perezig maradj még, édesem.

— Nem, nem lehet, már is tartok tőle, hogy ki fogok kapni az édes atyámtól.

— A te atyád valóságos tyrannus lehet.

— Nem az, csak... portás.

A lejárt váltó.

Az óra éjfélét üt. X. ur felugrik ágyából és a telefonhoz rohan. Felesége boszankodva rá kiált:

„Ugyan, hogy lehet ilyenkor telefonozni? Fölversz mindenkit álmából!“ „Ne lármázz, — replikáz X. ur — holnap lejár egy váltóm, s nincs pénzem. Megtelefonozom egyik kezesemnek, legyen legalább neki is nyugtalan éjszakája!“

Az elkeseredett jegyes.

Károly barátunk így kesereg: „Ne is próbálj engem vigasztalni! Tudom, a mit tudok. El a hütlennel! semmit sem akarok róla hallani; mindent elpusztítok.“

a mi rá emlékeztetne. Egy gyűrűt kaptam tőle a múlt évben. Nem ismersz olyan embert kenyeres pajtásom, a ki erre egy pár forintot kölesönözhetne?“

A világ vége.

Egy társaságban a világ végéről beszélgetnek; a kis nyolcz éves Rózsa élénken közbeszól:

— Mit gondolnak, nem sokára vége lesz a világnak?

— Nem hiszem — mondja az egyik komolyan.

— Én se hiszem — mondja majdnem sirva —

— legalább addig ne legyen, míg férjhez megyek!

—

Mikor a tiszteletes ur vajért küld.

Egy kisebb helység lelkésze Pál öcsesétől szokta vásárolni a vaját. Egy vasárnap szintén oda küldte a szolgálját, hogy az ebéd alkalmával friss vaj kerüljön az asztalra. A szolga végezvén küldetését, a templomba jött, s ájtatosan megvonta magát egyik székben. A tiszteletes ur éppen azt szónokolta nagy tüzzel, mit mond a fenforzó tárgyra nézve Márk, Lukács, János vagy Mátyás evangelista, s menydörgő hangon kérdezi: „És mit mondott Pál?“

A jámbor szolga azt híven, hogy ez a kérdés okvetlenül őt illeti, ijedten fölemelkedik helyéről és így válaszolt:

„Pál ur azt mondta, hogy addig nem ad vaját, míg a mult heti kontót meg nem fizeti!“

kötözni s az egyeseknek sűrűn omló könyeit letörölni. A jótékony intézeteket értem, melyeknek egész legiójával találkozunk, de a melyek még távolról sem elegendők a lépten-nyomon romboló veszedelmek paralizálására. Csak városunkban több mint tíz egyesület fáradozik „az éhezőknek ételt, a szomjazóknak italt adni”. s mégis mily nagy azoknak száma, kik minduntalan ajtóinkon zörögnek — egy falat — kenyérért! De hát ha a társadalom megteszi a magáét s mégis az emberiség zöme a testi nyomorúság párnájára hajtja fejét s lelki fájdalmakkal takarózik: miben keresendő oka ezen visszás, tarthatatlan állapotnak!... Ne kérdezzünk! Inkább forduljunk hálával azok felé, kik a könyveket törölgetik, a fájdalmakat enyhítetik s a sebeket bekötözik!

Egy ilyen humánus intézményről »A brassói rom. kath. jótékonyági egyesület«-ről, akarok röviden megemlékezni.

Ezen egyesület már 1868 óta áll fenn s igyelete csaknem két évtizedet számít. Ezen idő alatt, nevéhez híven, mindenütt és mindenha jótékonyt gyakorolt. Ezerekre megy azon házi szegények és szegény iskolás gyermekek száma, kiket a kath. jótékonyági egyesület pénzzel, ruházattal, illetőleg taneszközökkel segített és folyvást segélyez. Kinek nem volna tudomása a minden évben megmegújuló, fényes és gazdag karácsonyfáról, mely alatt a gyermek Jézusnak szent nevében annyi ezer szegény gyermeknek könyve töröltetik le! Hiszen eme napok már-már községi ünnepekké lettek; a midőn városunk aprajagya megszűnik a munkától s szent kegyelettel zarándokol a Nr. 1. dísztermébe, melynek zugait eme napokon a könyörület, a szeretet szellemei töltik be! Áldott legyen a buzgó alapítók emlékezete, kiknek neveit az utókor számára e helyen is örökítsük meg! Ime: Ludwig Ferencz vendéglős, Ludwig Lipót gyáros, Woratschek Ferencz építő-mester, Heinz Antal gyáros, Broszek Antal posztó-gyáros, Beinhackel Márton asztalos, Nowotny Venczel szabó, Latzin Fülöp posztókészítő, Latzin János posztós, Klattenberger Ferencz posztós, Jerzabek József posztós, Brenner Manó asztalos, Powatz Ferencz posztós, Ulbrich Antal szabó, Tichy János posztós és dr. Otrobán Nándor honvéd ezred-orvos. Ezen tizenhat ember műve a „Brassói rom. kath. jótékonyági egyesület.” Külsőlk ötnek szíve már megszűnt dobogni s nem titok, hogy (de történjék ez minél később) idővel a többire is hasonló sors vár. De valamint az egyesület, alkotásuk, él, élni fog emlékek is a hálás utókor szívében, ott fenn pedig az örökkévalóság lapjaira vésve neveik!...

Az egyesület, e hó 2-áról elnapolt XVIII. rendes közgyűlést f. hó 14-én a Nr. 1. kis termében tartá meg, melyen nem sokan, csak 80-an jelentek meg a pártoló tagok közül. Elnök, Kopanitsch Ö. m. kir. táviró-hivatali főnök, a gyűlést egy rövid, de igen csinos beszéddel megnyitván, a tárgysorozat lón kimerítve a következőkben:

Elnök felhívására a jelen voltak a mult 1885. évben elhalt rendes tagok iránt való kegyeletöknek felállással adnak kifejezést.

A mult évi XVII., nagygyűlésről felvett jegyzőkönyvet elolvastván, a mai jegyzőkönyv hitelesítésére három jelen volt tag küldetik ki.

Az évi jelentés, mely nyomtatásban minden tagnak már eleve megküldetett, felolvasottnak tekintetett: Ezen jelentés szerint volt az 1885. év végével 211 rendes tag. Ezek közül kilépett 15; felvételt 19 s így egyesület rendes tagjainak száma 1885. év végével 215.

Az 1885. évi pénzbeli bevétel tesz 789 frt 6 krt, a kiadás pedig 815 frt és 59 krt. A tiszta nyereség tehát 473 frt 47 krt.

Az egyesület összes vagyona készpénzben és egyebekben volt az 1884. év végével 8272 frt 91 kr, mely vagyon az 1885. évi szaporodással 9746 frt és 38 kr-ra emelkedett.

A részletes évi számadás, mely egy előre kiküldött bizottság által megvizsgáltván, minden tételében helyesnek találtatott, felolvasatván, pénztárosnak a felmentvény megadatott. Érdekes része a számadásnak, mely szerint házi szegények felsegélyezésére, továbbá a szegény tanulók tanszereire s ruházatbeli segélyezésére a mult évben 130 frt fordítottatott.

Az egyesület derék, fáradhatatlan elnökének, Kopanitsch Ödön, m. kir. táviró-hivatali főnöknek, ugyszintén nagyszorgalmu titkárának, Fiala Antal, kir. adótisztnek s végre Kamaryt János pénztárosának meleg hangon mond köszönetet lángbuzgalmu fáradozásaiért, s elismerő hálájának jegyzőkönyvileg is kifejezést ad.

Rápolty K. egyesületi alelnök eltávozásán városunkból, helyébe titkos szavazás útján, általános szótöbbséggel Mayer József ügyvéd, a rendes választmányi tagok sorába pedig Brandner A. karnagy, Járossy J. asztalosmester és Biró S. ig. tanító választattak meg.

Végül 14 új tag felvétetven, a gyűlés véget ért.

En pedig rövid tudósítást azon forró óhajjal zárom be: vajha a jótékonyági egyesület tagjainak száma a folyó évben megkétszereződne, hogy így minden egyes hozzáfutó szegényt jótéteményeiben részesíthetne! Istennek bõ áldása legyen az egyesület működésén!

Br.

Irodalom.

Méhner Vilmos ezen első rangu kiadónk befejezte gyönyörű vállalatát *Vörösmarty Mihály összes műveinek* kiadását. Az utolsó három füzet (55—57.) most hagyta el a sajtót. A gyönyörűen kiállított s a mellett aránylag olcsó mű, nyolcz kötetben jelent meg s díszet fogja képezni a szalonnak s könyvtáraknak egyaránt. Egy-egy füzet ára csak 25 kr. Minden egyes kötethez külön-külön bekötési táblák is kaphatók, kilenczven kr-jaival. Ajánljuk melegen ezen díszes művet a magyar irodalompartóló közönség szíves pártfogására.

Tompai Mihály egy kiadatlan költeményét közli az „Ország-Világ” 7-ik (február 13.) száma, mely egy egész sorát hozza a válogatott és érdekes közleményeknek. Gerő Károly Blahánéről ír igen kedvesen; Bródy Sándor „Rabkatonák” czímmel ír vázlatot jösefstadti katonaletről; Jakab Ödönnek a Kisfaludy-társaság Bulyovszkyné-féle pályázatán dícsérettel kitüntetett költeménye sikerült illusztrációkkal. Közlemények vannak még Tolnay Lajostól, Szabó Endrétől, Hevesi Józseftől, Mikulik Józseftől, Huszártól, Elemértől, stb. A képek közül megemlítjük Blahánét jól sikerült arczképét, továbbá Farsangi képek, Apáczaszentelés, stb. Megemlítjük még, hogy e számtól kezdve a lap szerkesztését Benedek Elek vette át, ki több mint egy éve szerkesztette az „Ország-Világ”-ot mint segédszerkesztő. Előfizetési feltételek: január—decemberre 10 frt.

Helyi és vidéki hírek.

Márczius 15-ét a brassói iparos ifjak egylete az idén is meg akarja ünnepelni. Ezt határozta el ez egyesület választmánya f. hó 16-iki ülésében. Vajjon nem volna-e czélszerű, ha a brassói magyarság e nagy napot közösen ülné meg? Gondolkozzanak e fellett irányadó köreink.

A hordár- vagy bérszolga-iparról szóló Brassó városi szabályrendelet jövő márczius hó 1-én életbe fog lépni, minek közhírré tétele az egész város területén kidobolás által megtörtént. Mindazoknak, kik ezen ipart folytatni akarják, érdekében áll, az erre szükségelt iparhatósági engedélyt a tek. városi tanács-tól és az igazolványt a tek. városi kapitányságtól minél hamarabb kieszközölni! A hordárok vagy bérszolgák egyenruházata egy sapkából, melyen »express« szó és a hordár száma láthatóan van kitüntetve, és egy blousból áll, melyen szintén a hordár száma a melle két oldalán vörös posztóból van jelölve. A lakosságnak pedig érdekében leend a hordárok igénybe vételénél a tarifa pontos betartását ellenőrizni és esetleg az illető hordárt az iparhatóságnak feljelenteni.

A Brassói nyugdíjintézet” figyelmebe ajánljuk három iparosnak hozzánk érkezett azon panaszát, hogy a nyugdíjintézet Klastrom-utcai házának építése alkalmával készített s az igazgatóság által 1884. Szent-Mihály napján kifogástalanul átvett munkálatok díját — egyenként százakra menő összeget — ismételt kérés dacára még ma sem kapták meg, — hanem napról-napra, hétről-hétre ígéretekkel tápláltatnak.

Bigamia. Egy kettős házasság esetét állapította meg városkapitányságunk. Ugyanis mikesszázi születésű és odaváló illetőségű, de jelenleg itten lakó vasuti munkás Vig Miklós, kinek első felesége Mezei Mária, ezelőtt 10 évvel Kolozsárt elhalt, 1884. évben második feleségével Kovács Annával Vajdahunyadon házasságra lépett. Ezen második nejét azon ürügy alatt, hogy jobb keresetre tegyen szert, hűtlenül elhagyta, a mult nyáron ide Brassóba jött, és anélkül, hogy nevezett második neje meghalt, vagy tőle törvényesen elvált volna, itt Brassóban a mult év augusztus 9-én Imecs Anna, volt Andok Albertnével házasságot kötött. Vig Miklósnak makacs tagadásá mit sem használt a megkerített okmányok bizonyításával szemben, minek folytán a bűnös a büntető bíróságnak adatott át. — Első feleségével három gyermeke van s ezenkívül most második — törvénytelen — neje is áldott állapotban van. Hir szerint az itteni papi hivatal, mely az érvénytelen házasságot jóhiszeműleg megkötötte, nem éri felelősség, mivel Vig Miklós azt első neje, Mezei Mária halotti bizonyítványával és más hamis feladásokkal tévuttra vezette.

Bartesch-monumentum. Utolsó megjegyzésünk következtében, mint halljuk, a megfeneklett munka napfényre hozatala érdekében a canalis tisztítók alapos kutatást szándékoznak eszközölni a monumentum és kifolyása területén.

Csikgyimesi hírek. Csikgyimesi tudósítónk írja: f. hó 6-én Gyimesbükk községben a helybeli csendőrség, a csik-szépvízi szolgabíró értesítése folytán, Cosztesszékum nevű egyént nejjével és 5 férfi társával (ezek közül egy bulgár ruhát visel) letartóztatta és a csik-szépvízi szolgabíróhoz, a vizsgálat megejtése céljából átkísérte. Nevezettek bukarestieknek adták ki magukat, egymás között román nyelven beszéltek. — Utleveleik megvizsgáltattak, némelyiknek személyi vi-

szonyai találtak, másoknak nem s utleveleikből kitűnt az, hogy ők Predealon jöttek be, állítások szerint lóvásárlás végett. Ezen állításukat megczáfolja az, hogy a vizsgálatnál egynél sem találtatott nagyobb pénzösszeg. Vádoltakkal szemben azon hír terjedt szét, — hogy ők az elrejtett kincseket feltalálni képesek; mivel egyikének birtokában — hír szerint — vasfű van, melylyel a kincset feltalálja. Nevezetteknek voltak vezetői u. m. Bott Márton, Kajtar Benedek csik-dánfalvi, Tankó Nákó Péter és Tankó Antal gyimes-középlaki lakosok, a két utóbbi jelenleg akarta Moldvába átszállítani őket, hogy ottan elrejtett kincseiket kiássák. — Kivülök Tankó Nákó Péter és Tankó Antal szintén letartóztattak, mert kémkedés gyanuja alatt állanak.

Tutsek E. temetkezési vállalatát melegen ajánljuk netaláni halálesetekben a n. é. közönség szíves pártfogására. Pontos és jó kiszolgáltatás, olcsó árak azok, melyek e vállalatot leginkább ajánlják. Különben utalunk lapunk mai számának hirdetésére.

A kultur-egylet javára. A segesvári magyar ifjuság gróf Bethlen Gábor főispán ur ó méltósága védnöksége alatt 1886. évi február hó 20-án a városház nagytermében az „Erdélyi magyar közművelődési egyesület” javára zártkörű táncz-mulatságot rendez. Rendező bizottság: Kovács Lajos, elnök. Bereczky Poldizsár titkár. Jenev Viktor, jegyző. Pallós József, pénztárnok, Bedő József, Benedek Mihály, Bölszékévy Boldizsár, Durugy Ferencz, Felméri Dénes, Hunfalvi Lajos, Jakó Károly, Kovács Miklós, Kovács Sándor, Lévy Gyula, Nagy Lajos, Righetti Károly, Santa András, Telek József. Személyjegy 1 frt. A díszesnek ígérkező estélyről bővebb tudósítást fogunk hozni.

Törvénytörési csarnok. A brassói királyi törvénytörésnél alábbi nyilvános bűnügyi végtárgyalások tüzetek ki: 1886. márczius 3-ára Veres Gyula ellen csalásért. 1886. márczius 5-ére Teucus Nicolae lui Chivara ellen, betöréses lopás kísérletért; Molnár János ellen hivatali hatalommal visszaélésért; Hasiu Jordán Bukur ellen suljos testi sértésért.

Bukaresti hírek. A »Bukaresti magyar önálló műkedvelő társulat“ folyó hó 13-án tartotta színielőadással és tánczvizsgálommal egybekötött estélyét. A derék műkedvelők mindnyájan derekasan megállották helyüket és újból bebizonyították a nagyszámú és fényes közönségnek, minőt a bukaresti magyarság még nem látott, életrevalóságukat. A négyeseket több mint 120 pár tánczolta. A jó kedvet különösen fokozta Galuska és Stankovics brassói népzene-kara, elannyira, hogy még reggeli 7 órakor alig lehetett tánczolni. A végleges elszámolás nem történvén meg, az anyagi eredményről még biztosat nem mondhatunk.

Öngyilkos könyvkereskedő. Mint Kolozsvárról sürgönyzik, Demjén László általánosan kedvelt és képzett könyvkereskedő 15-én délelőtt öngyilkosságot követett el. Tettének indoka buskomorság; üzletét rendezett viszonyok között hagyta hátra. Demjén fivére néhány hét előtt szintén öngyilkosság következtében halt meg.

Az első hazai takarékpénztár Budapesten közelebbi ülésén közművelődési egyesületünk részére, régebben adott 300 forintja kiegészítésekeppen 500 forintra, még 200 forintot szavazott meg, ezzel örökös tagjaink sorába lépve be.

Kilátásban levő háború. A németkeletafrikai társaság főképviselőjének, Lukasnak vezetése alatt elindult gőzhajó Gaziban, Mombattól délre, mely a Kilimandjaro-terület kulcsának tekinthető, kitűzte a németkeletafrikai társaság lobogóját, de a zanzibari szultán csapatokat küldött, és ismét eltávolította a német lobogókat.

Anyá és leány. Washingtonban a mult hóban hirtelen elhunyt Bayard Tamás államtitkár szép és ünnepelt leánya. A haláleset Washingtonban általános részvétet keltett s mindenki azon lázas, idegemésztő buzgalomnak tulajdonítja a szép leány halálát, melylyel a reprezentáczióális kötelmeknek felelt meg, a mikben anyját betegsége megakadályozta. Most Washingtonból ismét az az értesítés jő, hogy Bayard asszony utána halt leányának. Az általánosan tisztelt matronát megtörte gyermekének halála.

Forradalmárok tüntetése. Párisban a Pére la Chaise temetőben 13-án forradalmi jellegű tüntetés ment végbe, azonban a rend sehol sem zavartatott meg.

„Czinczog a kis egér” a czime Szentirmay Elemér legujabban népszerűvé vált két dalának, melyet Balázs Kálmán estenként nagy hatással jász

telekvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári királyi járásbírósa mint telekvi hatóság közölni teszi, hogy Nagy-Küküllő megye tiszti ügyésze által képviselt kiskorú Binder János végrehajtónak íj. Glasser György s neje végrehajtást szenvedő elleni 177 frt 31 kr tökévelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a segesvári járásbírósa területén lévő, Almakerek községben fekvő, az almakereki 116. sz. telekjegyzőkönyben A + 257 hrsz. a. 169 frt, 258 hrsz. a. 7 frt, 884 " " 4 " 980/2 " " 8 " 1221 " " 9 " 1431 " " 2 " 1432 " " 12 " 2130 " " 13 " 2132 " " 6 " 2133 " " 7 " 3228 " " 6 " 3230/1 " " 5 " 3280 " " 6 " 3366 " " 4 " 3868/1 " " 6 " 3869/1 " " 10 " 4109 " " 8 " 4111 " " 6 " 4113 " " 5 " 4265 " " 22 " 4267 " " 30 " 5846 " " 5 " 5891 " " 5 " 5913 " " 8 " 6109 " " 19 " 6154 " " 11 " 6340 " " 7 " 6398 " " 3 " 6652 " " 10 " 7062 " " 8 " 7064 " " 5 " — összesen 423 frt-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi március hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor Almakerek községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 42 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi minis-ter rendelet 8. §-ban kijelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. törv.-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bi-róságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Segesvárt, 1885. nov. 12.

A kir. járásbírósa mint telekvi hatóság.

Máthé,
kir. aljársbíró.

Szám 1133./1886. — alisp.

Hirdetmény.

Brassó megye közigazgatási bizottsága az 1886. évi január hó 11-én kelt 22. számú rendeletével a Brassó megyebeli tör-vényhatósági utak fentartása céljából az 1886. évre szükséges 4750 kavicsshalom szállítást 14465 frt összeg erejéig enge-délyezte.

A fent említett szállítási fogantato-sításnak biztosítása céljából az 1886. évi február hó 26-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassó megyei m. kir. államépí-tészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi szállítási végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s részletes fel-tételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel el-látott zárt ajánlataikat a kifizető nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz any-nyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonat-kozó felosztási kimutatás és részletes felté-telek a nevezett magy. kir. államépíté-szeti hivatalnál, a rendes hivatalos órák-ban, naponként megtekinthetők.

Ajánlatok elfogadtatnak:

- 1) a felosztási kimutatás egyes tételeiben felsorolt utazakaszokra;
- 2) főajánlatok az egyes utmesteri szak-a-szokra; de ezekben határozottan ki-mondandó, hogy beléegyeznek-e ajánlat-tévő ajánlatának esetleges osztásába, vagy nem.

Ha a Brassó megyebeli községek mint ilyenek akarnak ajánlatot tenni, akkor kö-telesek a szolgabíró ur által láttamozott községi felhatalmazványt az ajánlathoz csatolni, s ez esetben mentesek a bánat-pénz és biztosíték letételétől, de minden egyéb feltétel reájuk is vonatkozik.

Brassó, 1886. február hó 4-én.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán.

(75) 3 3

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-TERMÜKBEN

Brassó főter.

A raktári készlet egy részét tartalmazó: női divat-ruha-kelmék, ugymint: beige, loden, feulec, cachimirok, mosó creton, satinok, flanellek és posztók, ugyszintén esőköpenyek és felsők a közeledő

tavaszi évadra

Lel és külföldre tett nagy megrendeléseink következtében és helyi-ségünk kiskerete miatt, igen előnyö: áron adatnak el.

(79) 1-*

Az

„EQUITABLE”

életbiztosító társaság New-Yorkban.

Alapított 1859-ben.

Biztosítási tőke 1884. decz. 31-én 788.993,384 frt.
A társaság vagyona " " " 148.312,910 "
Nyeremény tartalék " " " 26.733,223 "
Az 1884. évben kötött új biztosítások
összege 216.436,495 "

Az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

Minden kötvény három év múlva megtamad-hatlanná válik.

Magyarországi vezérképviselőség:
Budapest, Andrassy-út 12.

(88) 3-10

Bécsben,
Singerstrasse
15. szám a

PSERHOFER J.

gyógyszertára
az „Arany
birodalmi almához”.

Vértisztító labdacok

ezelőtt „általános labdacok” név alatt, utóbbi alig létezik egy neve a betegségeknek, melyben a labdacok csoda-hatásukat be nem bi-zonyították volna. A legmakacsabb esetekben, hol sok más gyógyszer hasztalanul lettek felhasználva, a labdacok segélyével számtalanul és rövid idő alatt teljes kigyógyulás ered-ményeztetett. Egy doboz 15 labdacossal 21 kr. Egy tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 r. (Egy tekercsnél kevesebb nem küldetik.)

Számtalan elismerő levelek érkeztek, melyekben a labdacok fogyasztói hálójoknak kifejezést adnak azért, hogy a legkülönbözőbb nehéz nyavalyákból ismét teljes egészségre jutottak. A ki csak egyszer is próbát tett e labdacokkal, azokat tovább ajánlja.

A sok hálanyilatkozatokból néhányat itt közlünk.

Leongang, 1883. május 15.

Igen tisztelt ur! Az ön labdacai csakugyan csodálatos módon hatnak; ezek nem olyanok, mint a másféle feldicsért szerek, hanem csaknem minden bajban valószínűleg segítenek. — A husvétkor megren-delt labdacokból a legelőbbet jóbarátoknak s ismerő-sőknek kiosztottam a ezek mindegyikénél segítették; sőt agy személynél is, kiknél különféle bajok s gyar-lóságok léteztek, ha nem is tökéletes egészséget, de jelentékeny javulást nyertek, s a labdacokat folyvást használni kívánják. Azért kérem, küldjön nekem is-mét 5 csomagot. — Részemről s mindazok részéről, a kik az ön labdacai által már szerencsések voltak egé-szégünket visszanyerni, fogadják legmilyebb közö-netünket,

Dentinger Márton.

Bécs-Szt.-György, 1882. febr. 16.

Tisztelt uram! Az ön pillátért nem bírom legbensőbb hálámát elegendőképp nyilatkoztatni, mert nem, ki már évek óta bélihájában szenvedett, Isten segédelmé mellett csak az ön vértisztító labdacai által lett kigyógyítva, s ha ő még most is kényeztetve van némelykor azokból néhányat bevenni, mégis egészségre

olyannyira helyre van állítva, hogy most már ifjodott erővel minden teendőit végezheti. — E köszönetnyil-vánításomat kérem a szenvedő emberiség javára fel-használni, s egyszersmind nekem még 2 csomag pillát és 2 darab kina-szappant küldeni. Maradok kiváló mély tisztelettel

Novák Alajos, főkerész.

Bécs, 1881. február 20-án.

Tekintetes ur! Azon feltétellel, hogy az ön gyógyszerel mind oly jó hatással bírnak, mint az ön híres fagybalsama, mely családomban több avult fagydagánatot gyorsan kigyógyított, minden ugyne-vezett általános szer iránt táplált ellenszenvem mellett is eltökéltem magamat az ön vértisztító labdacai hasz-nálatára, hogy ezen apró golyócskák segélyével sokévi aranyeres bajomat bombázhassam. Nem tartózkodom önnek bevallani, hogy régi bajomból négyheti haszná-lás után tökéletesen kigyógyultam, s most ismerőseim körében a labdacokat legszorgalmasabban ajánlom. Az ellen sinos semmi kifogásom, ha ön e sorokat — de nevéim aláírása nélkül — közzé teszi.

Mély tisztelettel C. v. T.

Fagybalsam, Pscherhofer J.-től, Sok év óta fagyos tagokra s minden idült sebre mint legbiztosabb szer elismerve. — Egy üveges 40 kr.

Amerikai közsvénykenőcs, gyors és biztos hatású tagadhatatlanul a leg-jobb szer minden közsvényes és csuszó bajok, ugymint gerinczagybántalom, tagszagadás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzaggadás stb, stb, ellen. — Ára 1 frt 20 kr.

Élet-essencia, (prágai cseppek); megmontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű alatti bántalom ellen kitűnő házi-szer. — Egy üvegesével csak 20 krajczár.

Tannochnin kenőcs, Pscherhofer J.-től, Évek hosz-su sora óta valamennyi haj-növesztő szer között orvosok által legjobbnak elismer-ve. — Ára egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 forint osztr. ért.

Hasonszenvi (hom.) mindenféle gyógyszerek készletben tartatnak.

Az itt felsorolt szereken kívül még mindazon gyógyászati különlegességek, melyek osztrák lapokban ajánlva vannak, kaphatók, ugyanis:

Alpesi növény-likör, Bernhard W. Ottmártól. Egy üveg 2 frt 60 kr; fél üveg 1 frt 40 kr.

Mész-vasszörp, Herbabny-tól. — Egy üveg ára 1 frt 25 kr.

Schaumann gyomorsója. Egy doboz 75 kr.

Ferencz-pálinka, (sósborszesz). — Egy üveg ára 60 krajczár.

Stájer növényzörp. Egy üveg 88 kr.

Szem-essencia, dr. Rommershausen-tól. Egy üveg-gel 2 frt 50 kr; félüveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Hufeland szemdohánya. — Ára egy do-boznak 60 kr.

Közsvény-fluid, Kwizdától. Egy üveg 1 frt.

stb. és minden netalán raktáron nem létező cikkek kívánatra pontosan és legutányo-sabb áron megszerezetnek.

Küldeményezések 5 forint összegben alul postával csak az összegnek postautalványval való előleges beutalására. — nagyobb összegeknél utánvétellel is teljesítetnek.

(16) 3 12

Restitutionsfluid, lovaknak való. — Egy üveg ára 1 frt 40 kr.

Oxford-fogcseppek. Egy üveg 50 kr.

Korneuburgi marhapor. — Egy csomag ára 42 krajczár.

Mária-czelli cseppek. Egy üveg 35 kr.

Utásoknak való tapasz. — Ára egy tekercs-nek 60 krajczár.

Lábizzadás elleni por. Egy doboz 50 kr.

Neuroxlin, Herbabny-tól. — Egy üveg ára 1 frt és 1 frt 20 kr.

Eblabdacok. Egy doboz 30 kr.

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálát.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

Nagy-utca 543. szám, a Montaldo-féle czukrázzattal szemben.

Alólirt temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemű közönségnek elő-forduló halálesetek alkalmára jól berendezett raktárát, hol minden e szak-mába vágó a temetkezéshez megkívántat cikkek dús választékban és feltűnő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállít-tott „Luxus” illetve finom halotti kiállításokkal is, melyeket nagyon illő árban számítok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemű és rangu teljes kiállításoka-t. Kapu- és szobadíszítéseket osztály szerint, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesen összeállítva, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon d